KARİKATÜR

TESLİMDEN SONRA:
İtalyan — Oğlan döne
Kız döne döne
Ge'in de olduğum
gece
Oynarım döne döne!
RAMİZ

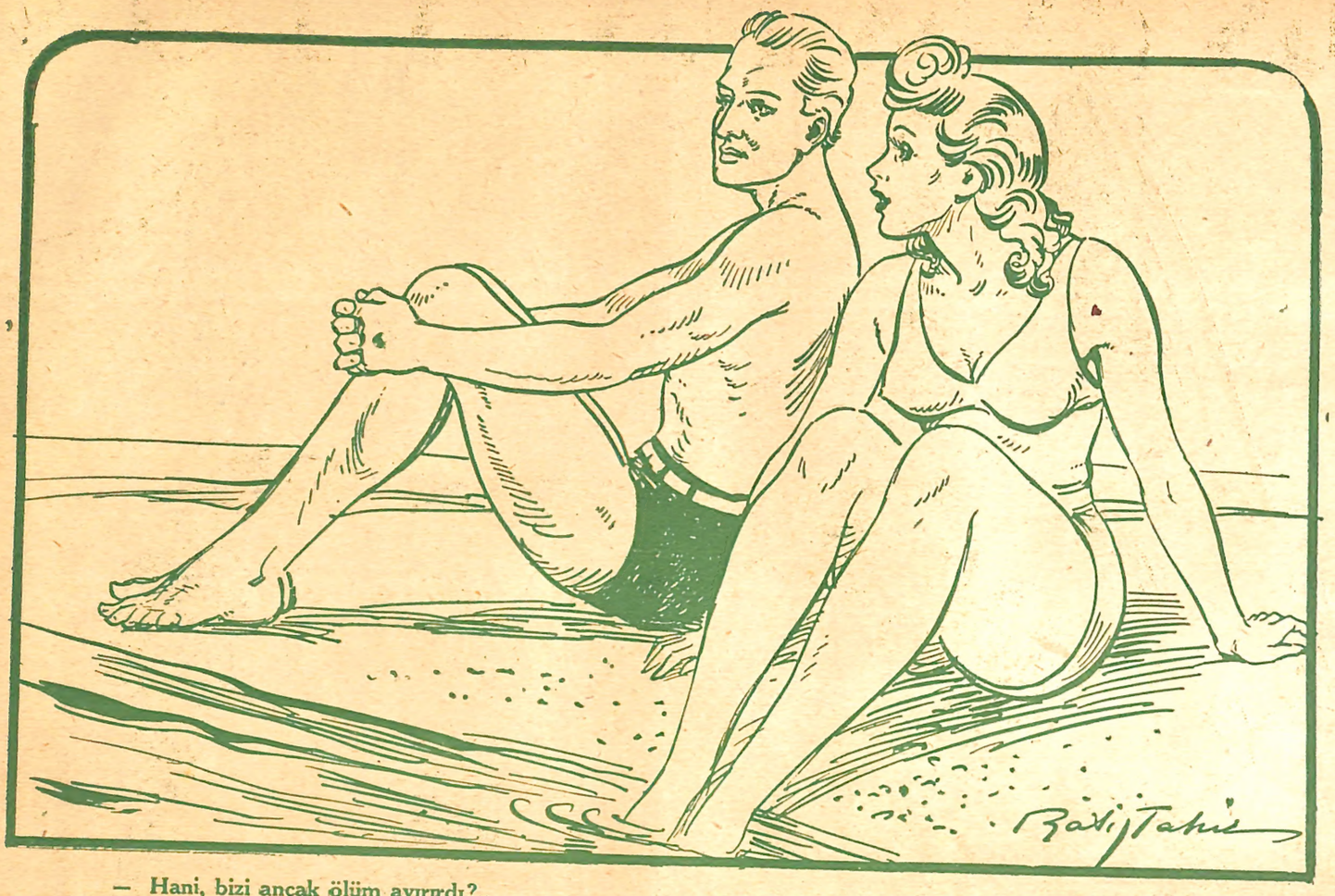

— Hani, bizi ancak ölüm ayırırdı?..
— Sen parasızlığın ölümden de beter olduğunu bilmiyormusun?!..

ANKARA MEKTUBU

DALGAYI BIRAKALIM:

Diyorlar ki, trenler adam almıyor, avdet başlamış. Bir, iki ay evvel hıncahınç dolan İstanbul, yine boşalıyor demek. Bizi kazıklamıya çalışan bazı gazinocularla esnafın başları sağ olsun.

Demek ki, artık sonbahar yaklaştı. Yahu, biz Anadolu halkı leylekler gibi olduk; yaz gelince İstanbula, kış yaklaşınca hadi yerlerimize..

İstanbul boşalıyor demek, kış geliyor demek, enerjilerimizi bilediğimiz sert Boğaziçi dalgaları daha şahlanacak ve sinirlerimizi dinlendirdiğimiz Haydarpaşa - Pendik sahillerinin hülyalı sükûneti ise hırçınlaşacak demektir.

Biz İstanbulun iyi gün dostu gibi bir şeyiz. Terü taze, güler yüzlü zamanlarında misafiri olur, ihtiyarlayıp yüzü ekşiyince kaçarız. Fakat, ah İstanbul ah, onun ihtiyarlığı bile nekadar güzeldir.

Demek artık sonbahar geliyor, birer martı gibi şen ve şuh uçuşan kotralar, şarpiler birer kuytuya girecek, Boğaziçinin birer kanarya kafesi gibi cıvıltılarla dolu camlı sahil gazinoları boşalacak, sahillerinin müzikli, danslı cünbüşleri yerlerini fırtınaların ıslıklarına bırakacak ve nihayet kış yeni bir taze İstanbul getirinciye kadar biz, geçen seneki genç İstanbulun hayalile aylarımızı geçireceğiz.

Hadi hadi, şimdilik odun, kömürümüzle ve kışlık kayıtlarımızla meşgul olalım.

NEDİR Kİ YANİ:

Herkesin hayalinde o, apartman, köşk nevinden bir ideal vardır ya, işte bende de o erişilemez hayalden arabalarla mevcut.

Hayal ne tatlı şey. Hele bu, tahakkuk etmesi güç veya muhal olursa tadı kat kat fazlalaşıyor.

Benim hayallerim de kendime benziyor galiba; kendim gibi çerden çöpten şeyler. Meselâ siz, beton bir apartman, yahut kârgir veya beton bir villâ düşünürsünüz değil mi? Ben aksine, ahşap bir köşk benim için en lâtif idealdır. Çok bir şey, büyük bir bina değil, şöyle birkaç çam gölgesine sığınmış iki katlı, sivri çatılı, beyaz boyalı, yeşil pancurlu bir köşkcük.... Balkonunda kahvaltımı, koridorunda öğle, muşamba kokan odasında akşam yemeklerimi yiyeyim kâfi.

Ben ona kul kurban da olurum; faraza sabahleyin güllerini sular, ikindi üzeri sebzelerini çapalardım. Meyvalarından reçeller, sebzesinden turşular yapar, üzümlerinden şaraplar kurardım. Eh Allah büyük.

Nedense yeni binalar bana baharı ve yazı değil, kışı hatırlatırlar. Fakat maalesef bunlar sayfiyelerimizi okadar istilâ etmiş ki, âdeta keder duyuyorum. Mimarî tarzları ne olursa olsun Kadıköyün eteğinden Pendiğin dışarılarına kadar ser-

(Arkası 6 ncı sayfada)

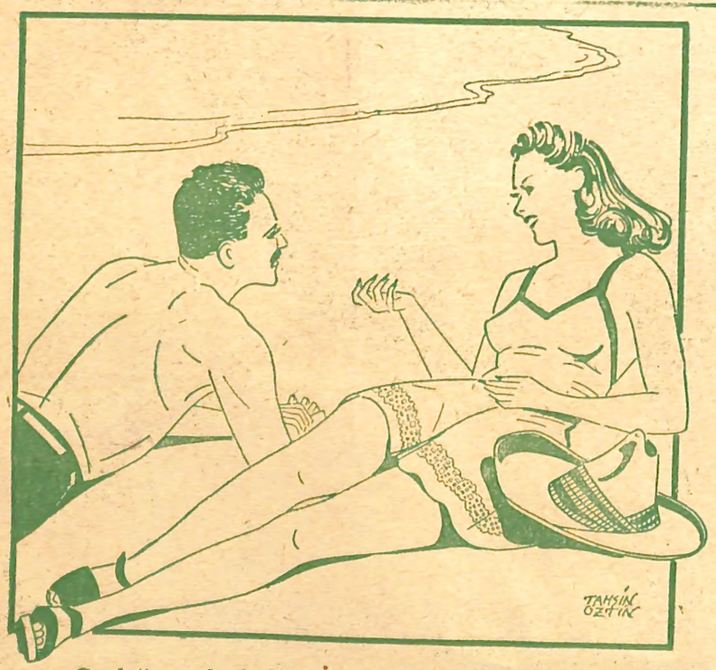

— Gırtlağınıza kadar kuma gömsem dayanabilir misiniz?
— Zannederim, çünkü kendimi hem borçluluğa, hem de evliliğe alıştırıyorum!..

No. 403 CİLT 16 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 16 EYLÜL 1943

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ

EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

MUSSOLİNİ GURBET ELİNDE:

Hl — Artık bana yardım edersin değil mi?
Mussolini — Aman efendimiz, medarım olsaydı, kendi başımı kaşırdım!..

Bayan — Bana bugünlerde hizmetçi muamelesi etmiye başladım..
Bay — Tabiî karıcığım... Seni çok severim de ondan!..

Boğaziçi postası

Bundan birkaç hafta evvel Anadolu postasını yapan Boğaziçi vapurlarının iskelelere geç geldiğinden, tıklım tıklım dolduğundan bahsetmiş, ve buna bir çare bulması için işletme müdürünün nazarı dikkatini celbetmiş idik. O gün, bay müdür bize telefon etti, ve şikâyetimizin nazarı itibare alınacağını bildirdi.

Biz de, doğrusu çok sevindik, ve bundan böyle bu işlerin yola girer gibi olduğunu gördük.

Şimdi, yine Anadolu yakasında oturan Boğazlıların diğer bir şikâyeti ile karşılaşıyoruz. Yolculardan bir dostumuz diyor ki:

— Şirketi Hayriye Ramazanın birinci gününden itibaren köprüden 6.45 de kalkan postayı 15 dakika daha evvele aldı. Yani 6.45 postasını 6.30 postası yaptı. Bu hareketi ile Şirket idaresi oruçlu müşterilerini düşünmüş, ve onların iftar topundan evvel sofraları başında bulunmalarını temin etmek istemiş. Fakat maalesef bundan bir fayda hâsıl olmadı. Zira 6.30 da köprüden kalkan bu vapur Vaniköy iskelesinde her gün 10-15 dakika aktarma bekliyor ve neticede eski 6.45 postasından farkı kalmıyor.

Bu dosta biz cevap veremedik. İş bilirliği ve nezaketi ile kendisini muhitine sevdiren işletme müdürünün nazarı dikkatini celbederiz.

Kırk yıllık Kâni olur mu Yani?

KARİKATÜR

DÜŞENİN DOSTU

«Düşenin dostu olmaz» diye bir ata sözü vardır. Bu sözün nekadar doğru olduğunu sinyor Mussolini düştükten sonra bir defa daha anlamış olduk.

Yirmi küsur sene saltanat süren Mussolini pek çok kimseleri yoktan meydana getirdiğine şüphe yoktur. Kabiliyetsizlikleri yüzünden şurada burada sürünen adamları faşistlik gayreti ile toplayıp mevkii iktidara ve servete kavuşturduktan sonra bunların şeflerine ebediyen minnettar kalacakları akla gelirdi. Fakat, insan denen meçhul, burada, akıl ve mantık çerçevesinin çenberinden bir defa daha çıktı, ve Mussolini aleyhine cephe aldı. Yalnız onlar mı ya? Resmi geçitlerde, mitinglerde muhterem şefi alkışlıyan milyonlarca insan da onlara katıldı ve Mussolininin düşmesi şerefine bayram yaptı.

Bütün bu gürültüler arasında, Mussoliniye taraftar olan, ona dost kalan bir tek adamın sesi işitildi: Alman devlet reisi Hitler. Hitler, Mussolininin kabiliyetini övmekle kalmadı. Onun, Roma İmparatorluğundanberi İtalyanın yetiştirdiği en büyük adam olduğunu dünyaya ilân etti. Bu iltifatı höcresinde işiten Mussolini herhalde çok memnun olmuştur.

* * *

İnsanlar ne tuhaftır. Başlarına gelen musibetlerden ders almazlar. Düştükleri çukurun etrafında dolaşmaktan âdeta haz duyarlar.

Mussolininin yine bir hataya düşmek üzere olduğunu Almanyadan gelen havadisler bize anlatıyorlar.

Almanların yardımı ile menfasından kurtulan Sinyor, tekrar taraftarlarının başına geçerek şimalî İtalyada hükûmet kuracakmış!

Eğer bu havadis doğru ise şimdiye kadar akıllı bir adam olarak geçinen Duçenin hakikatte hiç te öyle olmadığı anlaşılmış olacaktır. Sukutunu alkışlarla karşılıyan bir milletin başına zorla geçmek, yine eski saltanatı idame etmek istemek, herhalde akıllı işi olmasa gerektir.

Sinyorun şimdi yapacak bir tek iş vardır: Susmak ve kendinden bahsettirmemek.

Fakat mevkii iktidarın sıcak sandalyesine alışmış olan Sinyorun susacağını ve kendini unutturacağını zannetmek hatadır. Alkışları takip eden ıslıkların onu uslandırmış olacağını zannetmiyoruz. O büsbütün gülünç oluncıya kadar uğraşacak ve didişecektir. Onun köpüren kanı, tersine işliyen mantıkı bunu icap ettiriyor.

— Hiç bakma bayım, balıklar günlüktür..
— İyi ya işte, ben de kaç günlük olduğuna bakıyorum!..

Akıl Hocası

Maraşta İ. K. M.

«Güzel, münevver bir kız, istikbali parlak bir genç ile nişanlı iken onu bıraktı, münasebetsiz bir adamla evlenmek istiyor. Buna ne dersiniz?

CEVAP:

Münasebetsizlik etmek suretile münasebetsiz adama denk olmuş derim.

★

Burdurda A. Ö.

«İşlerimi titizlikle ve programla yaparım, evlenmek için birkaç sene daha beklemekliğim icap ediyor, siz ne tavsiye edersiniz?»

CEVAP:

Programınızı bozmayınız, bütün ömrünüzce düzeltemezsiniz!

★

İzmitte İ. U.

«On altı yaşında bir kızla iki senedir tanışıyorum: askerliğimi bitirmeden evleneyim mi, evlenmiyeyim mi?»

CEVAP:

Bu yaştaki bir kızla, askerliğinizi bitirdikten sonra bile evlenmeniz düşünülecek bir mesele!

★

İzmirde K. D.

«Rakı şişesini gördüğüm zaman sarhoş oluyorum, ne yapayım?»

CEVAP:

Allaha şükrediniz: ya şişeleri devirmek suretile sarhoş olmıya kalksaydınız para mı dayanırdı?

★

Ankarada M. S.

«Yedi senedir ailem hasta, bir kızla tanışıyorum, fakat güvenemiyorum.»

CEVAP:

Haklısınız. Aileniz hastalandığı zaman siz başkasile görüşürseniz, siz rahatsız olunca, kız da pekâlâ başkasile konuşabilir.

★

İzmirde S. R.

«Söz aramızda, dul bir bayana âşık oldum. Fakat o, evli bir genç'le alâkadar oluyor... İkisinin arasını nasıl açarım?»

CEVAP:

Onların arasını açmaktan size fayda var mı? Siz akıl danışıncıya kadar dul bayan bir başkasını daha bulur. İzmirde sizden başka delikanlı mı yok!

★

Torbalıda E. G.

«Akıl hocalığı icazetnamesini nereden aldınız?»

CEVAP:

Dededen mirastır. Eski beşik paşaları gibi biz de anadan doğma fermanlıyız.

★

Ankarada M. A.

«evlenmek istediğim kızla mizaçlarımız biribirine uymuyor. Ne yapayım?»

CEVAP:

Evlendikten sonra evinize çanak, çömlek almayınız!

★

İzmirde M. T.

«Vapurda bir kızla selâmlaştım, vapurdan çıkınca kaybettim, ne dersiniz?»

CEVAP:

Fuarda kapıcılık ediniz. Nasıl olsa bir gün gezmiye gelir, görürsünüz!

Müşteri — Kiralık daireniz var mı?
Kapıcı — İki bin lira hava parası, üç senelik peşin, ayrıca bana bin lira bahşiş verirseniz size kendi dairemi veririm..
— Peki, sen ne yapacaksın
— Merak etmeyin, sizden alacağım paralarla bir apartman yaptırırım!..

★

Dursunbeyde A. H. K.

«1. Memleket âdetince nişanlımı

Akhisarda bayan İ. Ç.

«Evlenecek çağdayım. Fakat bir erkeğin emri altına girmek istemiyorum. Halbuki bana, koca bulamadığı için evlenemiyor, diyorlar. Ne yapayım?»

CEVAP:

Korkunuz nafile. Erkeklerin borusu kadın bolluğu zamanında ötermiş. Evlenilecek kadınların sayısı dörtten bire inince eski âmirler, şimdi memur oldu!

★

Antakyada H. O.

«Bir musevi kızını seviyorum, mesleğim evlenmemize mani...»

CEVAP:

Musevi kızı da sizi seviyorsa her halde mesleğinizden ayırmak istemez: siz de, seve sevile musevi kızından ayrılarak mesleğinize uygun bir kızla evlenirsiniz!

★

Aydında M. K.

«Asil bir ailenin kızı ile evlenecektim. Fakat başka bir kızdan beni kıskandığı için reddetti.»

CEVAP:

Peki, ne emrediyordunuz ki, yapsın? Hem siz başkasile eğleneceksiniz, hem o sizinle evlenecek. Bunun çaresini bulsam evvelâ nefsimde tecrübe ederim.

★

Konyada bayan A. K.

«İkimiz de ayni mesleğe mensup adamların çocuklarıyız. O, beni sevdiğini söylüyor, ben de onu sevdiğimi zannediyorum. Acaba hakikaten birbirimizi sevdiğimizi nasıl anlıyabilirim?»

CEVAP:

Bir müddet biribirinizi görmemiye çalışınız. Hanginiz bu hasrete daha az tahammül ederse o daha çok seviyor demektir.

★

Finikede D. D.

«Burada bir doktor sevdalılara deniz suyu içmesini tavsiye ediyor. Neden?»

CEVAP:

Mide sancısından kalp ağrılarını unutsunlar diye.

göremiyorum, görmek için ne yapayım?

2. Evlenme yaşı kaçta başlar, kaçta biter?

3. Evlenecek erkeklerle kadınlar arasında yaş farkı ne olmalıdır?»

CEVAP:

1. Şenlik günlerinden birinde konferans verirsiniz, dinlemiye gelince görürsünüz.

2. Erkeğin hayatını kazandığı yaşta başlar, ömrünü tükettiği yaşta biter. Kadının da koca bulduğu yaşta başlar, kocadan ümit kestiği yaşta biter.

3. Yaş ilerledikçe, fark, erkeğin lehine olarak artar.

★

Sultanahmette F. V. Y.

«1. Yiyecek, içecek bol, fakat bir türlü şişmanlıyamıyorum. Tombul Teyze nasıl şişmanlıyor?

2. Karikatürünüz yerine asıl resminizi koyarsanız ne olur?»

CEVAP:

1. Kalbinizde bir üzüntü olsa gerek. Tombul Teyze neşesinden şişmanlıyor.

2. Mizah gazetesine resmimi koyarsam karikatürümü ciddî gazetelerde basmak icap e[illegible]cek. Her şey yerli yerinde olmalı.

★

Turhalda bayan S. H. M.

«Genç mi, ihtiyar mısın?
Acep bana yar mısın?
Zambak gibi bir kızım,
Gönlümü açar mısın?»

CEVAP:

Ne gencim, ne ihtiyar,
Gezerim diyar diyar,
Bülbül gibi şakırım
Bulsam gonca gibi yâr!

★

Ortaköyde İ. S.

«Yaşım 13, kilom 63. Yaşıma göre kaç kilo olmalıyım?»

CEVAP:

Kilo, yaşa göre değil, boya göre tanzim edilir.

★

Geredede K. K.

«Berberim. Güzel bir bayan görünce elimde ustura, makas titriyor. Ne dersiniz?»

CEVAP:

Orada bulunup size traş olmadığım için halime şükrederim!

★

İstanbulda bayan A. D.

«Burnunuzun uzun olmasından hiç bir şeye ehemmiyet vermediğinizi tahmin ediyorum. Tahminim doğru mu?»

CEVAP:

Yanlış değil ama, eksik: güzellikle iyiliği görünce burnum kısalıverir.

Akılhocası

	SAFİYE	Münir	MUALLÂ	MÜZEYYEN	HAMİYET	MAHMURE	SÜZAN
BEŞİKTAŞ	18	18.35	20	20 , 40	20 , 45	23	23.5
TEPE BAŞI ★	18,15	19	20.15	21 , 10	20 . 59		23,20
KÜÇÜK ÇİFTLİK	18,50	19,56	20,30 →	21 . 25	21 . 30		23 . 30
SARAY BURNU ∪	19,30	20,20	21		22 , 2		23 , 44
KIRISTÂL	20 , 5	20,45	21,37		22 . 30	23, 20	24 . 1
KIZ KULESİ ★	20,25	21 . 3	22 , 10		23 , 1	23,30	
KADIKOY.inci	21	21 . 50	22 . 8		23 . 15		
SUADİYE	21,43	22 . 5	23		23 , 30		
CADDEBOSTANI	22,30 →	23	23 , 15 →	23 . 50	23 , 51		
ÇİFTE SARAYLAR		23 . 15	23 , 30				
KASIM PAŞA		23 , 30					
AZAK							
BÜYÜKDERE BEYAZ PARK	23,30	23 , 50	24 . 5	24			

→ Bu işaretli postalar aktarma verirler

★ Bu işaretli seferler yalnız pazar günleri ya

∪ 16 Eylülden sonra bu seferler yapılmaz

İHTAR : Tarifeye pek itimat buyurmamalarını say halkı ederiz

RAMİ

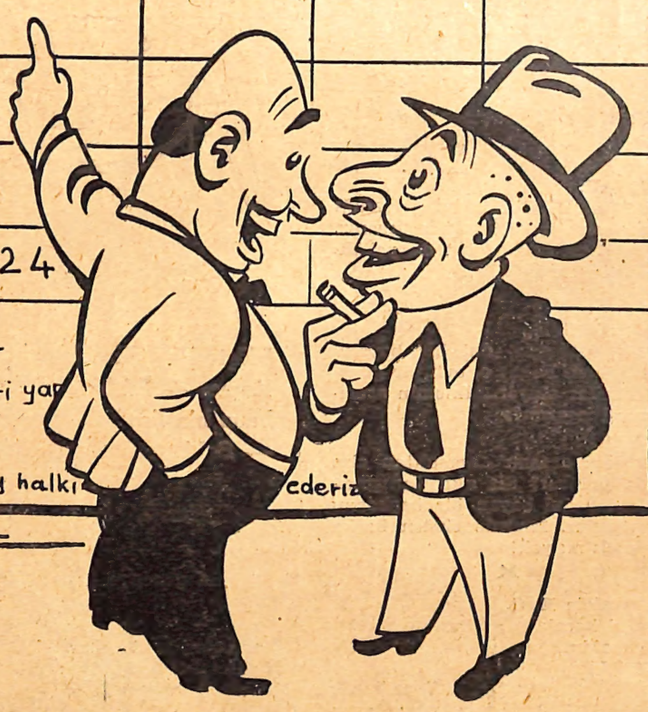

GAZETELERDEKİ İLÂNLARDAN MÜLHEM: 5

— Hiç taaccüp etme birader. Pek meraklısıyım da, kaçırmı yayın diye tarifelerini yaptırdım!...

ANKARA MEKTUBU

(2 nci sayfadan devam)

pilen eski ahşap köşkler bana daha munis görünüyorlar. Öyle sanılır ki, bu muhit bunlar için yaratılmıştır. Fakat kim ne derse desin yeni beton yığınları buraların zevkini kaçırmış vesselâm.

★

OLUR A:

Son senelerde birdenbire alev almış ediplerimizdendir. Son yazdığı kitapları edebiyat âleminde hâdiseler yapmıştır. Fakat kendisi insanlardan daima uzak yaşamaktadır ve bilhassa titizliği pek meşhurdur. İsmini yazamıyacağım bu muharririmiz tabakları tekrar yıkatmadan yemek yiyemez. Geçen gün Karpiçte yemek yiyordu, su istedi:

— Baksana çocuğum, bana bir su ver.

Behçet Kemal Çağlar yanındaki masada yemek yiyordu. Dayanamadı ilâve etti:

— Fakat suyu yıka da getir!

★

ALLAH VERGİSİ AYOL:

Nurettin Artamla Server İskit, iki fazlaca esmer arkadaş Fenerbahçe plâjında ve deniz içinde biribirine rasladılar:

— O, hoş geldin İskit, Ankaradan ne zaman geldin?

— Bu sabah geldim ve hemen denize koştum, ya sen?

— Ben geleli iki gün oldu amma, ben de henüz denize giriyorum.

Kendilerini tanımıyan ve bu mükâlemeyi işiten birkaç kişi şöyle dedikodu yaptılar:

— Amma da ilk defa giriyorlar ha! Vücutlarına baksana, kapkara yanmışlar da hâlâ ilk defa giriyoruz diyorlar.

Zaparta

Anne — Kızım senin bugünlerde dızının bağı pek gevşiyor, sağlam bir şeyle ayağını bağlamıya bak!..

— İtalya çizmesinden daha çok dayanacağını garanti ederim!..

HEYECANLI ADAM

DÖRT arkadaş, bir sofra başında toplanmışlar, dereden, tepeden konuşuyorlardı. Söz sırası gelince, içlerinden biri:

— Heyecan ne güzel bir şeydir!

Dedi. Sağındaki, solundaki arkadaşları bu fikri tasdik ettiler. Fakat sofrada tam karşısında oturan üçüncü dost öbürlerinin aksine, başını yukarıya kaldırdı:

— Başıma ne geldiyse heyecan yüzünden geldi... Bunun için ben sizin fikrinizde değilim!

Hepsi birden sordular:

— Başına ne geldi?

— Hangi birini anlatayım.. Bir tane değil ki!

— Sonucusunu anlat, yeter.

Müfit Kadri, heyecanlı adam kabul etti:

— Evet, sonuncusunu anlatsam yeter. Gençliğimiz beraber geçti, hep biribirimizi tanırız. Siz de bilirsiniz ki, ben mekteptenberi kabına sığmaz bir çocuktum. Bu heyecanımı mektepten çıktıktan sonra da muhafaza ettim. Yalnız iş, yalnız gönül sahasında değil, her yerde, her şeyde heyecanlı idim. Daima heyecanlı vazifeler arar, heyecanlı sahnelerde bulunurdum. Pazar günleri bile dinlenmek, sinirlerimi yormamak elimde değildi. Ya eşya müzayedelerine giderdim, ya at yarışlarına. Eşya satışlarında fiyat yarışına girenleri seyretmek hoşuma giderdi. Onlar, bir gramofon plâğını, bir dama tahtasını üç, beş kuruş arttırırken dayanamaz, işe ben de karışırdım:

— Beş buçuk lira!

Ondan sonra beni bir çarpıntıdır alırdı. Ya bu lüzumsuz eşya benim üzerimde kalırsa?

Son zamana kadar bu yüzden pek zarara girmedim. Zira benim öne atıldığımı gören alıcılar, o hızla, fiyatı arttırmıya devam ederler, beni tehlikeden kurtarırlardı. Bu müzayedelerden elimde ancak cıgara yakmıya mahsus bir elektrik makinesi ile biri telden, biri tahtadan iki kuş kafesi kaldı. Fakat bundan dolayı başıma bir dert geleceğini tahmin ediyordum.

Bu tahmin ettiğim dert, başıma at yarışlarında geldi.

— Bahsı müşterekte mi?

— Hayır! Hani, at yarışlarının sonunla, arasıra küçük taylar ortaya çıkar da mezada konulur ya, işte orada... Heyecan var diye geçen Pazar at yarışlarına gitmiştim. Yarış bittikten sonra meydana güzel bir tay çıkardılar, satılıkmış. Haraç, mezat, herkes bir şey söylüyordu. Dedim ya, müzayedeyi görünce dayanamadım. Bari oradan kaçsam, uzaklaşsam... Kabil değil. Ayaklarım mıhlanır, kalır! Alıcıların hararetle tayın fiyatını onar onar arttırdığını görünce, pürheyecan bağırdım:

— Yedi yüz lira!

Benim beş yüzden yedi yüze fırladığımı gören alıcılar, yaman bir rakibe çatmışlar gibi, yerlerinde siniverdiler. Galiba içlerinden:

— Bu adamla başa çıkılmaz... Hem divane, hem zengin. İki yüz lira birden arttırılır mı?

Demişlerdir. Fakat benim bir söylemeden evvel, bir söyledikten sonraki halimi bilseler acaba ne derlerdi? Onların sustuklarını, boyunlarını büküp biribirlerine baktıklarını, nihayet müzayedeye katılmaktan vaz geçerek dağılmıya başladıklarını görünce bende şefak attı. Hemen arkalarına takılıp:

— Şaka ettim be yahu.... Beş yüz mü dediniz. Yine beş yüzde kalsın!

Diyeceğim geldi. Fakat yarış meydanında rezil olmaktansa yedi yüz lirayı bayılmayı tercih ettim. Aksiliğe bakın ki, ata binmeyi bilmem... Hele böyle huyunu, suyunu bilmediğim ata binmek aklımdan bile geçmez. Çaresiz, o güzel tayı elime aldım, evin yolunu boyladım... O sıcakta, kan ter içinde, yaya olarak, üstelik o kahrolası at da peşimde olduğu halde, Veliefendi çayırından Şehzadebaşındaki eve geldim. Çoluk, çocuk, Nişantaşındaki amcalarına gitmişlerdi. Evde kimse yoktu. Kapıyı açtım, atı evin alt katındaki avluya bağladım.

Bağlamasına bağladım, fakat bağlar bağlamaz da içime bizim kadının korkusu düştü. Aranızda evli olanlar bilir: Allah korkusundan sonra kadın korkusu gelir. Eğer kadın amca beyden dönüp de beni evin içinde atla beraber görürse mutlaka öldürür, dedim. İyisi mi, hemen bir mektup yazıp göze görünür bir tarafa bıraktım.

— Ne mektubu?

— Veda mektubu: «Karıcığım, acele bir işim çıktı, Ankaraya kadar gidiyorum, bir haftaya kalmaz gelirim. Beygir sana emanet olsun!» Kendi kendime: «Elbet dönünciye kadar hiddeti geçer!» diyordum.

— Ey sonra?

— Attan sonra başıma bir de yolculuk masrafı çıktı... Yollarda kalabalıktan, otellerde yersizlikten harap oldum. Bir hafta geçer geçmez eve döndüm...

— Kadının hiddeti geçmiş miydi?

— Geçmişti...

— Ya at?

— At mı? At da perde olmuştu!

— At, nasıl perde olmuş?

— Basbayağı... Bizim kadın, o akşam, evin avlusunda atı görünce hiddetten çıldıracak hale gelmiş, mektubu okuyunca deliliği sersemliğe dönmüş.. Bu sefer hiddeti bırakmış, atı ne yapacağını düşünmüş. Nihayet karar vermiş: bizim yarış tayını arabacılar pazarına gönderip üç yüz lira eksiğine satmış...

— Demek sattığı paralarla...

— Evet, bizim eve perde almış! Konu komşu bu hale gülünce, tabiî o da gülmiye mecbur olmuş... Kadının hiddeti yatışmış amma, bu yatışmak bize çok pahalıya mal oldu. O günden sonra, bir daha merak mı? Heyecan mı? Allah esirgesin!

Papağan

— Karım vazifenizi yaptı, size lüzum kalmadı.!..

Çamdeviren MUHAMMES

Bilmem ne palasta bir katım yok,
Kotram, motörüm, muşum, yatım yok,
Fermanı elimde bir çatım yok,
Envai sebeple takatım yok,
Ağyar ile yâre dikkatim yok!

★

Un, yağ, şeker, et cihan değerken,
Her kahkaha giryeden beterken,
Erbabı kemal derbederken,
Bir harp oluyordu, oldu derken
Manendi rical rahatım yok!

★

Maziye bakınca ayni serma,
Bir hal var işte neşe ferma,
Âti ise başka bir muamma!
Çok söyliyecek sözüm var amma,
Allaha şükür talâkatim yok!

★

Takip eder ehli cürmü hâkim,
Beyhude yorulmasın mahakim;
Yok gerçi bir işte iştirakim,
Lâkin bizi vurmıyan, vuran kim,
İdrak ederim, hamakatim yok!

ÇAMDEVİRREN

Kimse DUYMASIN

DEVEDİKENİ

Nurullah Ataç, tenkitleri ile olduğu kadar espirileri ile de meşhurdur. Onun güzel buluşlarının hayranı olan bir arkadaşımız Nurullahın en son fıkrasını bize taze taze getirdi.

Geçenlerde Nurullah birkaç arkadaşı ile beraber Gar gazinosunda yemek yiyordu. Sevimli edip birdenbire sordu:

— Devedikeni ile maroken koltuk arasında ne fark vardır?

Tepeden inme bu sual herkesi şaşırttı. Devedikeni ile maroken koltuk arasında ne fark olabilirdi? Herkes birbirinin yüzüne baktı, fakat kimse cevap veremedi. Nurullah gülerek müşkülü halletti:

— Devedikeni ile maroken koltuk arasındaki farkı bilemediniz mi? Evvelâ bir maroken koltuğa oturunuz, sonra da bir devedikeninin üstüne oturunuz, farkını derhal anlarsınız.

★

22 MİLYON MEKTUP

Amerika Reisicumhuru Ruzvelt'e on sene zarfında 22 milyon mektup gelmiş. Bunu bir İngiliz gazetesinde okuduk. Bir arkadaşımız üşenmeden bu 22 milyon mektuptan bazı rakamlar çıkardı, ve şu neticeye vardı:

1 — Beher mektup için vasatî olarak 6 kuruşluk pul kullanılmış olsa 22 milyon mektup için 1.320.000 lira sarfedilmiş oluyor.

2 — Beher mektubu yazmak için 15 dakika sarfedilmiş olsa ve bu mektuplar bir tek insanın elinden çıksa bunları yazmak için 5.500.000 saat lâzımdır ki, 229.166 gün eder.

3 — Beher mektubun ve zarfın kıymetini 1 kuruş olarak hesap edecek olursak bu 22 milyon mektup için 220.000 lira sarfedilmiş demektir.

Üşenmezseniz bu hesabı bir defa da siz yapınız.

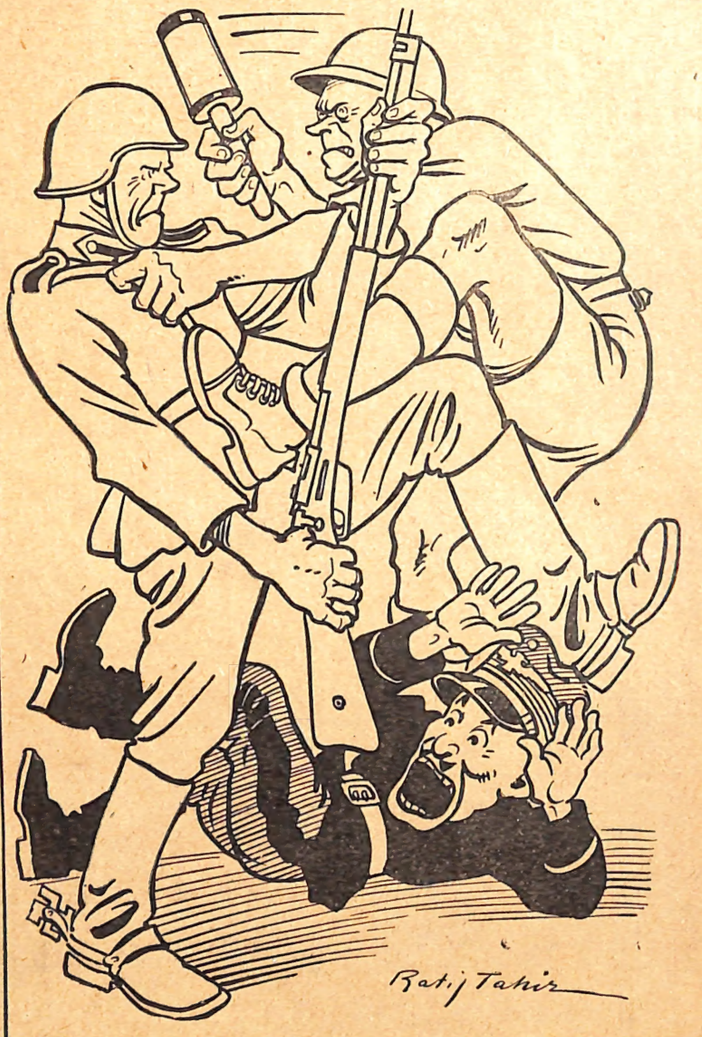

Altta kalanın canı çıksın!...

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Napoleon'un Düşünceleri

Napoleon'un çok olgun fikirlerini, harbe, sulha ve aşka dair vecizelerini, kendine aid hükümlerini, mektublarını ve hattâ meşhur vasiyetnamesini kıymetli muharrir ve romancı Reşad Nuri lisanımıza güzel üslûbile nakletmiştir. Bütün bayilerde 75 kuruş.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

HÜSEYİN CAHİT YALÇIN

Hususî Hayatlarında HÜKÜMDARLAR

Üstat Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu kıymetli eser, son senelerin en çok basılan ve satılan kitaplarından biridir. Eser, bugünkü Avrupa kırallarının hayatı hususiyelerini ve saraylarının iç yüzünü bütün inceliği ve teferruatı ile canlandırmaktadır. Fiyatı 125 kuruştur.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

FAYDALI KİTAPLAR

Söz Oyunları
İbrahim Alâettin

Muharririn en seçme yazılarını içinde toplayan eser

Fiyatı 50 kuruş

Hürriyet Apartmanı
Sedat Simavi

İstanbul Şehir Tiyatrosunda oynanan 4 perdelik piyes

Fiyatı 30 kuruş

Ceza
Sedat Simavi

İstanbul Şehir Tiyatrosu tarafından oynanan ve radyoda söylenen üç perdelik piyes

Fiyatı 25 kuruş

Yalancılar
İ. Galip Arcan

İstanbul Şehir Tiyatrosunda oynanan 4 perdelik komedi

Fiyatı 50 kuruş

YEDİGÜN 7 NEŞRİYATI

Senenin En lüks albümü

ESKİ ŞİİR Bahçeleri

Yedigün tarafından neşredilen ve ressamı Münif Fehim'in ırçasından doğan bu eser senenin en lüks albümüdür. 18 muhtelif renk mürekkeple basılan bu eser dört renkli bir kapak içinde 22 tablodan müteşekkeptir. Albümün her yaprağı çerçevelenerek asılacak nefasette güzel ve eşsiz basılmıştır. Fiyatı yalnız 150 kuruştur. Bütün Yedigün bayilerinden ve Türkiyenin bütün kitapçılarından tedarik edebilirsiniz.

NEVROZİN

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma Nevralji, Kırıklık

ve bütün ağrılarınızı keser.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir

Buruşukluklarımı Nasıl Giderdim.

Güzellik Müteahassıslarının ve sözde "Buruşukluklara karşı" müstahzaratın ademi muvaffakiyetinden sonra

EVİNDE YAPILACAK BASİT BİR TEDAVİ HARİKA YARATIYOR.

Akşamları yatmazdan evvel, terkibine genç hayvanların hüceyrelerinden istihraç edilen BİOCEL karıştırılmış bir krem tatbik ediyorum. Bu, tıpkı cildinizin BİOCEL'i gibidir. Sihrîâmiz olan bu cevher sayesinde zayıflamış cildiniz beslenecek, tazeleşip gençleşecek. Bu cild gıdası, bütün dünyada tanınmış bir cild mütehassısı tarafından keşf ve hali hazırda pembe renkteki Tokalon kreminin terkibine ithal edilmiştir. Her akşam yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan bu BİOCEL'li kremi kullanınız. Sabahları da beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. O, cildi besler, açık mesameleri sıklaştırır ve «Makyaj» için mümkün olan en mükemmel bir esas teşkil eder. Bu iki kremin istimalinde müessir neticeler garantilidir. Aksi halde verdiğiniz paranın iki misli iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 M. Posta kutusu 622, İstanbul.

ADEMİ İKTİDAR

ve

[illegible] KARŞI

HORMOBİN

Her Eczanede bulunur.

P. K. 1255

Reçete ile satılır.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

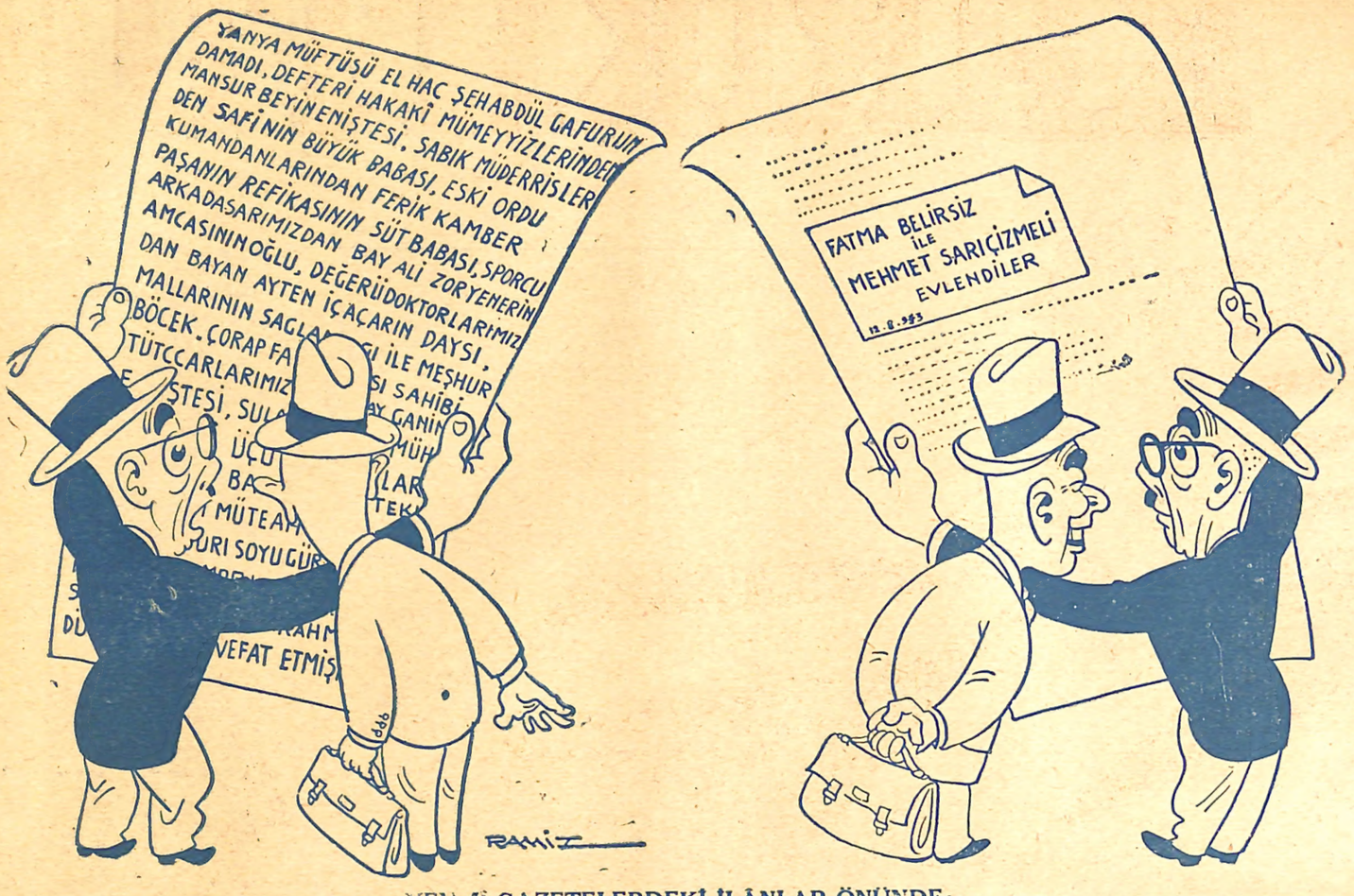

YEVMÎ GAZETELERDEKİ İLÂNLAR ÖNÜNDE:

— Ölen kimmiş?..

— Sonuna kadar okursak galiba ölen biz olacağız!..

— Evlenenler kimmiş?..

— Yahu, bukadar meşhur adamı tanımıyor musun? Sarı çizmeli Mehmet ağa!..

ANKARA MEKTUBU

KIRLARA VE GAZİNOLARA DAİR:

Medenî âlemde gençler sırtlarına bir çanta vurup ayaklarına da sağlam kunduraları çekince kimi dağa, kimi bayıra tırmanıyor, kimisi de sahralarda gezip tozuyor.

Yaz mevsimi bu. Tabiatile vasıtasız olarak temas etmek insanlar için büyük ihtiyaç. Topraktan ve sudan radyo aktivite, havadan bilmem ne almak insanı takviye ediyor. Hele kırların sinir zümresi üzerindeki iyi tesirini artık öğrenmiyen kalmadı.

Buna mukabil, bir de gazinolar, plâjlar var. Bunların kibarlıkları derece derece yüksek. Her keseye elverişli olmıyanları, olanlarından çok.

Buralardaki küçücük şık mayolardan taşan güzel vücutların veyahut ispirtolu içkilerle caz gürültülerinin insanlara pek iyi tesiri olmasa gerek. Hele keseler üzerindeki zararlarına ise muhakkaktır diyebiliriz.

Eskiden bizler kırlara, dağlara okadar iltifat etmez, bu ihtiyacı hususî bahçelerimizle tatmin ederdik. Gülün, karanfilin, lâlenin bilmem kaç çeşidi, eriğin, armudun, üzümün ve diğer meyvaların bilmem nekadar nevii hep bu bahçelerde yetişir ve her yeni bir nevi, komşuları hasedinden çatlatırdı. Şimdi, insanın kendi boğazının bile bir yük teşkil ettiği şu zamanda bahçıvan elbet bir çeki taşı gibidir. Kendimizin ise dedelerimiz gibi vaktimiz çok değil ki, bu vakitleri bahçeye sarfedelim. Koca konak ve köşklerin zamanla küçülüp üç odalı evlere inkılâp etmesi gibi ev bahçeleri de küçüle küçüle pencere veya kapı önündeki saksılara kadar indi.

Bahçenizin havuzu başında kallâvi bir sabah kahvesi içmek, yahut bahçeye nazır alt kat odanın bembeyaz patiskalı penceresi önündeki alçak ve yerli sedirde dokuma örtüler üzerine oturup halı, duvar yastıklarına dayanarak yasemin ağızlıkla bir Bafra sigarası tellendirmek mümkün değil.

Hele o kahveyi pişirecek gül yüzlü beslemeler ise piyasadan kalktı. Şimdi, bektaşinin;

— İmanım Ali, kendin doldur, kendin iç!

Dediği gibi, kahveyi kendin pişirecek ve sardunya saksılarının karşısına koyduğun bir iskemleye otururak yalnızca yine kendin içeceksin. Hey gidi günler...

★

ESKİ MESİRELER:

Eski mesireler de başka birer âlemdi. Şimdi Kurbağalıdere, Mama, Çiftehavuzlar, Kâğıthane, Veliefendi, Küçüksu mesireleri ne âlemdedir bilmem ama, hayalen bugünkü vaziyetlerini pekâlâ tasavvur edebiliyorum. Apdilerin, Kel Hasanların, Şevklerin, Kavuklu Hamdi ve Pişegâr Küçük İsmaillerin zaman zaman kumpanyaları ile neşe saçtıkları bu yerlerin feraceli, yaşmaklı, ipek maşlahlı, saten di Liyon çarşaflı dilberleri kim bilir şimdi hangi semtin toprakları altında. Onlar ki, peçe ve yaşmak altından bir bakışları ile erkekleri mesteder, yarım parmaklı eldivenlerinden görülen parmak uçları ile de beyhuş eylerlerdi...

Şimdi umuyorum ki, oralarda asma yaprağı kadar mayolu çıplak kadınlar erkeklerle birdirbir oynamakta veya güreş etmektedirler.

Bana pek meraktır; acaba gelecek medeniyetlerde kadın daha nekadar açılacak, yahut kapanacaktır?

Hoş bukadarı artık erkekleri enterese etmiyor, ya hep, ya hiç.

★

KARİLERİME GEÇMİŞ OLSUN:

Vaktile bir gazeteci, büyük bir zatla bir mülâkat yapmış, muvaffak olamamış ve gazetesine; falan zatla nasıl mülâkat yapamadım? diye koca bir bent yazmış.

Ankarada sıcaklar okadar fazla ki, âdeta kafam işlemiyor, ben de mevzu bulamadığımdan dolayı, Karikatüre Ankara mektubu için nasıl mevzu bulamadım? diye bir bend yazmıya karar vermiştim. Fakat yurdun diğer taraflarında da sıcakların fazlalığını ve binaenaleyh karilerin bitaplığını düşünerek, onları fazla yormamak için bu düşünceden sarfınazar ettim. Ka-

(Arkası 10 cu sayfada)